12. kéri, hogy a Tanács és a Bizottság tisztázza az ECT hatékony hozzájárulását a szerződő felek energiareformjainak támogatásához, mivel a Nyugat-Balkán országai úgy tűnik, hogy még egy korai reformszakaszban vannak; különösen, hogy szükség van az energiapolitikájuk és az intézményrendszerük kialakítása a – jogállami alapelvek betartásának kiegészítéseként – helyes és átfogó energiareformok véghezvitele céljából, mind a kereslet, mind a kínálat oldalán az energiaszektorban;

13. kéri, hogy a Tanács és a Bizottság tisztázza az ECT által létrehozott különböző intézmények szerepét és funkcióját, beleértve az Energiaközösségi Titkárságot és a Szabályozó Testületet;

14. kéri, hogy a Tanács és a Bizottság tisztázza, hogy milyen intézkedéseket hoztak az adományozók, a tagállamok és az ECT-országok a piac átláthatóságának biztosítására, különös tekintettel az erőfölénnyel rendelkező off-shore energiakereskedők megjelenésére az ECT-övezetben, valamint azok kiterjesztésére az EU energiapiacaira;

15. kéri, hogy a Tanács és a Bizottság tisztázza a szomszédos harmadik ország által teljesítendő feltételeket annak érdekében, hogy a Miniszterek Tanácsa megfigyelőként vagy résztvevőként elfogadja azt;

16. kéri, hogy tájékoztassák a Parlamentet és kérjék ki véleményét az ECT bármely más energiaforrásra vagy -ágazatra való kibővítése előtt;

17. felkéri a Bizottságot, hogy legalább évente egyszer készítsen írásbeli jelentést a Parlament számára az elért eredményekről és azokról a problémákról, amelyekkel az ECT megvalósításában a szerződő feleknek szembe kellett nézniük; ennek a jelentésnek legalább az alábbi elemeket tartalmaznia kell:

– a megfelelő közösségi energiaügyi, szociális (egyetértési nyilatkozat) és környezetvédelmi vívmányok megvalósításának állása,

– a szabályozó hatóságok munkájának, forrásainak és a megfelelő érdekelt felekkel való konzultáció folyamatának áttekintése,

– a piackoncentráció, a megfizethetőség, az új kapacitásokba és hálózatokba való befektetés szintje,

– a megfelelő érdekelt felek véleményének áttekintése, ide értve a társadalmi partnereket, a fogyasztói és környezetvédelmi szervezeteket és különösen az önkormányzatokat;

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az Energiaközösség szerződő felei parlamentjeinek és kormányainak.

P6_TA(2006)0226

Nepál

Az Európai Parlament állásfoglalása Nepálról

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Nepálról szóló korábbi állásfoglalásaira,

– tekintettel Külügyi Bizottságának Emberi Jogi Albizottsága 2006. február 20-i Nepálról szóló nyilvános meghallgatására,

– tekintettel a Bizottságnak a nepáli béke és demokrácia helyreállítására vonatkozó 2006. január 3-án kifejezett támogatására,

2006. május 18., csütörtök

– tekintettel az Elnökségnek az Európai Unió nevében kiadott 2006. május 4-i, a nepáli fejleményekre vonatkozó nyilatkozatára,

– tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel Gyanendra király 2005. február 1-én alkotmánysértő intézkedéssel feloszlatta a kormányt, közvetlen hatalmat gyakorol és rendkívüli állapotot hirdetett ki,

B. mivel az erőszakkal levert demokráciapárti és békefelvonulások végül rákényszerítették a királyt, hogy 2006. április 24-én felhagyjon a de facto katonai uralommal és átadja az igazgatást a hét párt által alkotott szövetség többpárti kormányának,

C. mivel a demokrácia helyreállítása remélhetőleg a több mint 13 000 emberéletet követelő 10 éves polgárháború végét is jelenti,

D. mivel a biztonsági erők túlzott intézkedései kiváltották a nemzetközi közösség, többek között az EU és az ENSZ komoly kritikáit, mivel a tiltakozások során sokakat öltek meg, és emberek százait sebesítették meg vagy tartóztatták le,

E. mivel Nepál új többpárti kormánya Girija Prasad Koirala elnökletével bejelentette a béketárgyalások megkezdését pozitív válaszként a nepáli maoisták kommunista pártjának (CPN-M) tűzszüneti ajánlatára, amelyet a király korábban visszautasított,

F. mivel a helyreállított képviselőház a hétpárti szövetség és a maoisták 12 pontból álló 2005. novemberi megállapodását elfogadta, beleértve alkotmányozó nemzetgyűlési választásokat tartását egy új alkotmány létrehozása érdekében,

G. mivel az új kormány megsemmisítette a korábbi kormány idején történt 2006. február 8-i helyhatósági választásokat, letartóztatta a királyi kormány 5 korábbi miniszterét, többek között a belügyminisztert és a külügyminisztert, illetve a kormány legközismertebb szóvivőjét; mivel az új kormány kinevezett továbbá egy bírói bizottságot az állambiztonsági erők által a tűntetők ellen túlzott erőszak alkalmazására irányuló vádak kivizsgálására, és felfüggesztette három biztonsági erő vezetőjét azzal a váddal, hogy Nepál demokrácia mozgalmának leverése során túlzott erőszakot alkalmaztak és megsértették az emberi jogokat,

H. mivel a kormány 6 törvényt érvénytelenített a király médiaszabadságról, földreformról és támogatói csoportokról szóló 19 törvényéből,

I. mivel a gyermekek legalapvetőbb jogait rendszeresen megsértik Nepálban, és az EU elítélte Nepál maoista lázadóit a gyermekek katonaként való felhasználásáért,

J. mivel a nepáli kormány 2005. novemberi határozata felfüggesztette a kiutazási engedélyek kiadását a tibeti menekültek indiai utazásához, tibetiek százait rekesztve Nepálban, súlyos túlzsúfoltságot okozva a tibetiek katmandui menekülttáborában,

1. határozottan üdvözli a demokratikus rendszer visszaállítását, melyet a polgárok millióinak népi mozgalma segítségével értek el;

2. legmélyebb együttérzését fejezi ki azok családja felé, akik a tiltakozások során életüket vesztették vagy megsebesültek;

3. üdvözli a legújabb nepáli fejleményeket, és ösztönzi a politikai stabilitás visszatérését, többek között:

– a parlament helyreállítását,

– az ideiglenes kormány létrehozását 2006. május 2-án, és az alkotmányozó nemzetgyűlés összehívásának kezdeményezését egy új alkotmány létrehozására,

– a három hónapos egyoldalú tűzszünet bejelentését,

– a hétpárti koalíció és a maoista lázadók 2005. novemberi 12 pontos megállapodása melletti megerősített kötelezettségvállalást;

4. úgy véli, hogy kizárólag a parlament demokratikus hatáskörei szuverenitásának helyreállítása az első lépés a valódi béke és a tartós demokrácia felé, és számos területen lényeges előrelépésre van szükség a helyzet megszilárdítása érdekében:

– a nepáli királyi hadsereg és a helyi milícia demokratikus ellenőrzése és az emberi jogok megsértésének megszűntetése,

– a viszály gyökereinek kezelése, illetve a gazdasági jólét és a vagyon jobb elosztásának biztosítása az országban,

– a kisebbségi jogok tiszteletben tartása,

– a hatalom szükségszerű megosztása a regionális és helyi szintekkel,

– jobb képviseletet biztosító választási rendszer;

5. üdvözli a maoisták által bejelentett három hónapos tűzszünetet és szorgalmazza, hogy lépjenek tovább, végleg mondjanak le az erőszakról és térjenek vissza a politikai tárgyalásokhoz;

6. felszólít arra, hogy minél hamarabb tartsanak parlamenti választásokat és javasolja, hogy uniós választási megfigyelő missziót állítsanak fel; felszólít arra, hogy az Európai Parlament időközben küldjön egy eseti küldöttséget, amely felméri a helyzetet és tárgyal valamennyi érintett féllel;

7. komoly aggodalmának ad hangot az állítólagos törvénytelen kivégzések, az általánosan elterjedt kínzások, a büntetlenség és az emberi jogok megsértésének más formái miatt, amelyeket mindkét oldal elkövet; felszólítja a nepáli kormányt és a konfliktus többi résztvevőjét, tegyenek meg minden tőlük telhetőt az emberi jogi visszaélések teljes körű és átlátható kivizsgálása érdekében, beleértve az erőszakos eltüntetések fel nem tárt eseteit is, és ragaszkodik ahhoz, hogy a bűnösök megfelelő büntetése a társadalmi béke visszaállításának alapvető feltétele lesz;

8. hangsúlyozza, hogy azonnal meg kell szüntetni a média szabadságának mindenfajta korlátozását, továbbá szabadon kell engedni valamennyi politikai foglyot, újságírót és emberi jogi aktivistát;

9. üdvözli, hogy a kormány már számos ellentmondásos, a sajtószabadságot csorbító és a nem kormányzati szervezeteket ellenőrző királyi rendeletet visszavont;

10. ismételten támogatásáról biztosítja az ENSZ 2005 áprilisában felállított nepáli emberi jogi hivatalát, amelynek továbbra is óvatosan nyomon kell követnie az emberi jogi helyzetet;

11. támogatja az új nepáli kormány döntését, hogy leállítja a harci repülőgépek és fegyverek előző vezetés által kezdeményezett vásárlását, valamint katonák toborzását, továbbá felszólítja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy folytassák a katonai támogatás minden formájának befagyasztását;

12. kéri a nemzetközi közösséget, állítson fel egy kapcsolattartó csoportot, amely Nepál legfontosabb partnereiből és nemzetközi szervezetekből (az EU, az USA, India és az ENSZ) áll, hogy Nepállal kapcsolatban összehangolt nemzetközi lépésekre kerüljön sor; javasolja, hogy az Európai Parlament külön előadója kerüljön kijelölésre a helyzet nyomon követésére;

13. felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a békefolyamatot:

– valamennyi fegyveres csoport leszerelésének és lefegyverzésének segítésével,

– fejlesztési és humanitárius segítségnyújtással a béke és a gazdasági fejlődés megszilárdítása érdekében,

– emberi jogi megfigyelők küldésével,

– annak szorgalmazásával, hogy a nemzetközi pénzügyi intézmények a makrogazdasági stabilitás és átláthatóság megteremtését tekintsék prioritásnak ahelyett, hogy nagyszabású gazdasági reformjavaslatokat erőltetnek a törékeny demokráciára;

14. szorgalmazza, hogy a Tanács és a Bizottság szorosan működjön együtt az ENSZ-szel és a nemzetközi közösség többi tagjával annak érdekében, hogy támogassák a nepáli kormányt a demokrácia felé vezető úton;

2006. május 18., csütörtök

15. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy adjon további technikai, logisztikai és pénzügyi segítséget Nepálnak beleértve egy tűzszünetet ellenőrző misszió gyakorlati megtervezését más adományozókkal együttműködve, amennyiben Nepál ezt kérné;

16. felszólítja a Tanácsot, hogy nevezzen ki egy különmegbízottat Nepálba; feladata az lenne, hogy szorgalmazza az EU nagyobb politikai kötelezettségvállalását Nepálban, továbbá hogy a kényes átmeneti időszakban elősegítse a pontos politikai elemzést és megértést;

17. újra kéri, hogy a legfontosabb partnerekből álló kapcsolattartó csoport szervezze meg a 2002-es londoni nemzetközi konferencia folytatását, amely megfogalmazná a nepáli békefolyamat megerősítéséhez szükséges elveket és értékeket, továbbá üdvözli a nepáli polgári aktivisták tervét, hogy a folyamat elindításaként idén megszervezik Katmanduban saját konferenciájukat;

18. felszólítja a nepáli kormányt, hogy biztosítson védelmet az Indiába tartó tibeti menekülteknek, és azonnal vessen véget a kiutazási engedélyek felfüggesztésének;

19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, Nepál ideiglenes kormányának, Gyanendra királynak, India és a Dél-ázsiai Regionális Együttműködési Szövetség többi tagállama kormányának, az ENSZ főtitkárának, valamint az ENSZ emberi jogi főbiztosának.

P6_TA(2006)0227

Srí Lanka

Az Európai Parlament állásfoglalása a Srí Lanka-i helyzetről

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Sri Lankát 1983 óta sújtó, eddig 60 000 életet követelő és több mint 800 000 ember elmenekülését okozó fegyveres konfliktusra,

– tekintettel korábbi, Srí Lankáról szóló 2000. május 18-i ([1]), 2002. március 14-i ([2]) és 2003. november 20-i ([3]), valamint a szökőár katasztrófát követő EU segélyről szóló 2005. január 13-i ([4]) állásfoglalásaira,

– tekintettel a 2002. decemberi oslói nyilatkozatra, amelyben a Srí Lanka-i kormány és a Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei (LTTE) megegyeztek abban, hogy föderatív megoldást találnak az egyesült Srí Lanka keretei között,

– tekintettel a 2003. június 10-i, Srí Lanka újjáépítésről és fejlesztésről szóló tokiói nyilatkozatra, amely a donortámogatásokat a békefolyamat előrehaladásához kapcsolja, és ragaszkodik a Srí Lanka-i kormány és a LTTE közötti, 2002. február 23-án hatályba lépett fegyverszüneti megállapodás betartásához, a muszlim kisebbség bevonásához a tárgyalásokba, az emberi jogok előmozdításához és védelméhez, a nemek közötti egyenlőséghez és a végleges politikai megoldás felé való előrelépéshez,

---

([1]) HL C 59., 2001.2.23., 278. o.
([2]) HL C 47. E, 2003.2.27., 613. o.
([3]) HL C 87. E, 2004.4.7., 527. o.
([4]) HL C 247. E, 2005.10.6., 147. o.